

Om förskingrings- och trolöshetsbrottens frekvens i Sverige under åren fr. o. m. år 1913.

Av förste aktuarien i statistiska centralbyrån
Dr OTTO GRÖNLUND.

I. Allmän översikt¹⁾.

Undersökningen omfattar brotten enligt 22 kap. 11 och 14 §§ samt 25 kap. 11 och 12 §§ i svenska strafflagen. I förstnämnda kapitel handlar 11 § om uppsåtlig förskingring m. m. av annans gods, som man har i sin besittning, och 14 §, 1 och 2 styckena, om trolöshet mot huvudman, av rättegångsfullmäktig, syssloman eller därmed jämnställd person. För båda dessa slag av brott är straffet högst straffarbete i två år, varjämte fullmäktig, som beträdes med brott enligt 14 §, dömes ovärdig att vidare föra andras talan inför rätta. I 25 kap. S. L. handla 11 och 12 §§ (jfrda med 22 §) om tillgrepp och förskingring av ämbets-

¹⁾ Källor för de statistiska uppgifterna i denna del av framställningen äro: Sveriges officiella statistik, avdelning Rättsväsen: Brottsligheten åren 1913—1926;

Bidrag till Finlands officiella statistik (fr. o. m. år 1915: Finlands officiella statistik), XXIII: Rättsväsendet åren 1911—1915; Rättsstatistik åren 1916—1924; D:o avdeln. Brottsligheten åren 1925—1926;

Norges officiella statistik, række VI: Kriminalstatistik åren 1911—1916; række VII: Kriminalstatistik og kriminel retspleie åren 1917—1922; række VIII: Kriminalstatistik åren 1923 och 1924;

Judicial statistics. England and Wales. Part I. Criminal statistics. Statistics relating to criminal proceedings, police, coroners, prisons, and criminal lunatics for the year 1911—1926.

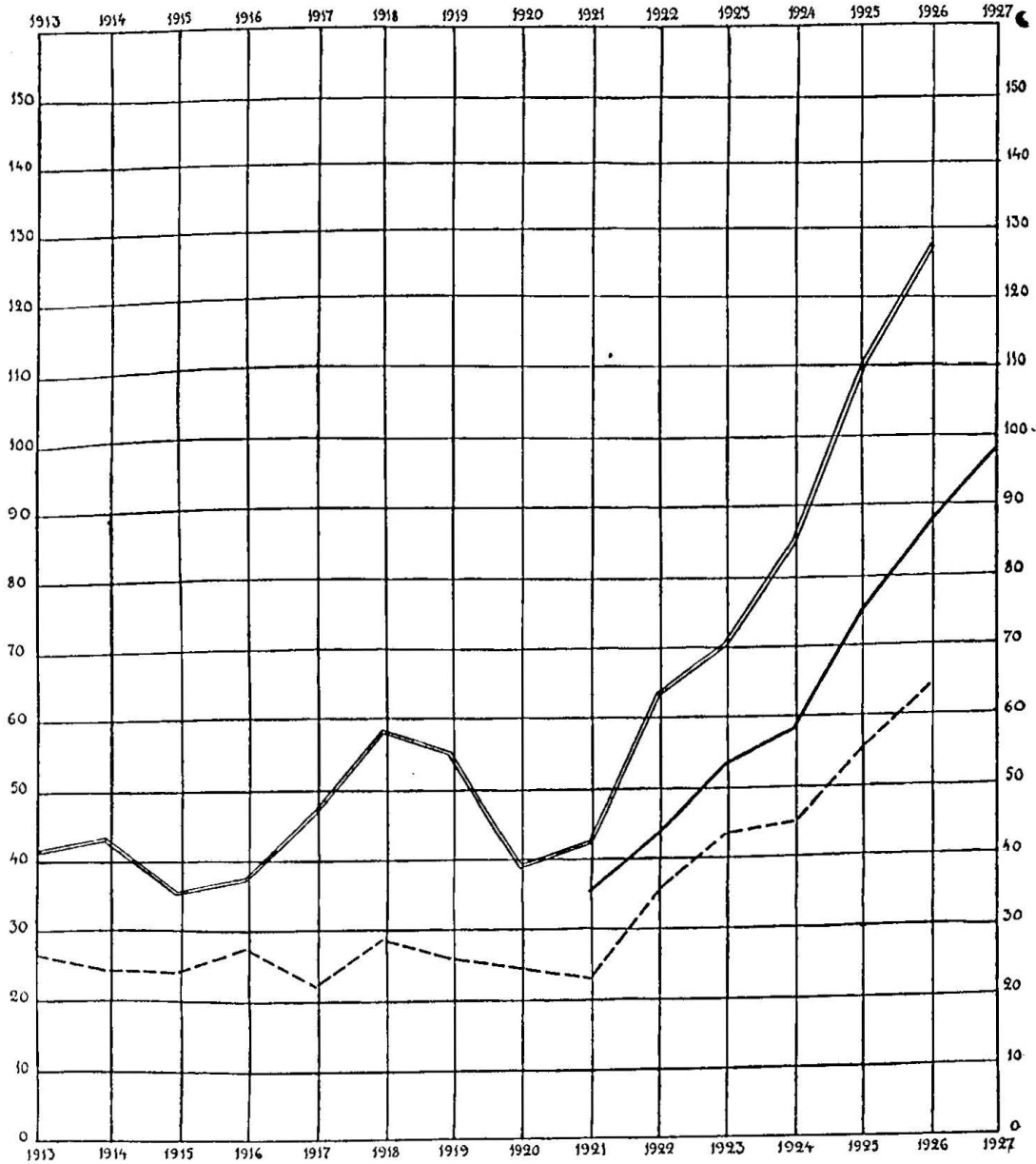
eller tjänsteman av penningar eller annat, som han omhänderhar i kraft av sitt ämbete eller sin tjänst. Beträffande straffet för dylikt brott uppställas tre olika grader: 1) jämlikt 11 §, andra punkten; 2) jämlikt 11 §, första punkten; och 3) jämlikt 12 §. I första fallet dömes till avsättning, under förutsättning att det förskingrade genast ersättes eller säkerhet därför ställes. I andra fallet dömes, utom till avsättning och ovärdighet att i rikets tjänst vidare nyttjas, till straffarbete i högst fyra år eller till fängelse. I tredje fallet slutligen dömes, utom till avsättning och ovärdighet, som nyss nämndes, samt till påföljd enligt S. L. 2:19, till straffarbete i högst tio år, under förutsättning att gärningsmannen gjort sig skyldig till förfalskning eller bedrägeri för att dölja sitt tillgrepp, oavsett om det förskingrade ersättes.

På grund av den svenska kriminalstatistikens uppställning kunna specificerade uppgifter om förskingrings- och trolöshetsbrotten icke meddelas för tidigare år än 1913. I följande tablå (jfr även diagram 1) har gjorts en sammanställning av antalet dylika brott och därför sakfälda personer i Sverige, såväl i absoluta tal som på 1 million av medelfolkmängden i riket, under åren 1913—1926:

År	Brott ¹⁾ , för vilka personer sakfällts		Sakfälda personer		År	Brott ¹⁾ , för vilka personer sakfällts		Sakfälda personer	
	Absoluta ant.	På 1 mill. av medel-folkm.	Absoluta ant.	På 1 mill. av medel-folkm.		Absoluta ant.	På 1 mill. av medel-folkm.	Absoluta ant.	På 1 mill. av medel-folkm.
1913	233	41.4	149	26.5	1920	226	38.5	141	24.0
1914	241	42.6	137	24.2	1921	249	42.0	133	22.4
1915	202	35.5	134	23.5	1922	377	63.1	207	34.7
1916	212	37.0	155	27.0	1923	418	69.7	258	43.0
1917	268	46.4	126	21.8	1924	511	84.9	273	45.3
1918	335	57.7	164	28.2	1925	664	109.8	331	54.8
1919	322	55.2	150	25.7	1926	772	127.3	388	64.0

¹⁾ Brotten enl. S. L. 22 kap. 11 och 14 §§ samt 25 kap. 11 och 12 §§.

Diagram 1. Antal förskingnings- och trolöshetsbrott och därför sakfällda personer i Sverige, på 1 million av medelfolkmängden, åren 1913—1927.

BROTT ENL. S.L. 22 KAP. 11 OCH 14 §§ SAMT 25 KAP. 11 OCH 12 §§. ————

SAKFÄLLDA PERSONER (HELA ANTALET)¹⁾ ————

" " (ICKE SAMTIDIGT DÖMDA FÖR SVÅRARE BROTT) - - - - -

¹⁾ Uppgifter härom föreligga endast för åren 1921—1927.

I överensslämmelse med kriminalstatistikens uppställning har härövan upptagits hela det antal förskingrings- och trolöshetsbrott, för vilka personer blivit sakfällda, men däremot ingår icke i tablån hela det antal personer, som över huvud taget sakfällts för dessa brott¹⁾, utan endast en viss, om ock övertvägande, del därav. De för förskingrings- eller trolöshetsbrott sakfällda personer, vilka samtidigt sakfällts jämväl för annat brott, som anses vara av svårare art än förstnämnda brott, ha nämligen vid räkningen av antalet sakfällda personer upptagits vid detta andra slag av brott och återfinnas därför ej här. Det är på grund härav ej tillräckligt att blott betrakta antalet sakfällda personer, utan böra dessa uppgifter i detta och i andra liknande fall helst kompletteras med motsvarande uppgifter angående brotten.

Av siffrorna framgår, att frekvensen av de brott, varom här är fråga, först under de senare kristidsåren visade någon mera betydande ökning, så att kulmen under dessa år nåddes år 1918. Efter den under de närmast därpå följande åren inträdda sänkningen i siffrorna vidtog fr. o. m. år 1922 en kraftig ökning i desamma, som sedan fortfarit. Sistnämnda år var kriminaliteten redan högre än år 1918 och år 1926 var densamma mer än dubbelt så hög som år 1918.

I anförande till statsrådsprotokollet den 26 januari 1923 yttrade dåvarande chefen för justitiedepartementet bl. a. följande: »Under den senast förflutna tiden har en företeelse av djupt allvarlig art tilldragit sig en allmän uppmärksamhet. Antalet förskingringsbrott har i påfallande grad ökat. Siffror äro här överflödiga; en snart sagt daglig erfarenhet talar i detta avseende ett tillräckligt tydligt språk. Frågar

1) För åren 1921—1927 föreligga uppgifter härom i del II av denna framställning (dessa ha till jämförelse även införts i diagram 1). På 1 million av medelfolkmängden utgjorde hela antalet personer, som sakfällts för förskingrings- och trolöshetsbrott under vart och ett av nämnda år: 34.9, 43.5, 53.0, 58.3, 75.6, 88.1 och 97.7.

man efter orsakerna till detta sorgliga förhållande, ligger det utan tvivel närmast att söka dem i de mångahanda olägenheter, vilka åtföljt den hastiga övergången från en onaturligt uppdriven högkonjunktur till en djup depression inom det ekonomiska livets hela område. De talrika förskingringsbrotten vittna om upplösning ej blott av den ekonomiska utan ock av den moraliska motståndskraften. Med bifall till en kunglig proposition beslöt riksdagen samma år den ändring i 22 kap. 21 § S. L., att de förskingrings- och trolöshetsbrott, som avses i detta kapitel, skulle ställas under allmänt åtal. Lagen härom, som trädde i kraft den 1 juli 1923, upphävde fjärde stycket i nämnda strafflagsparagraf, som var av följande lydelse: »Ej må brott, som i 11 och 14 §§ sägs, åtalas av allmän åklagare, där ej brottet av målsägande till åtal angivits».

Den här berörda ändringen i åtalsrätten har utan tvivel utövat ett visst inflytande på det antal förskingrings- och trolöshetsbrott, som efter nämnda tidpunkt blivit föremål för domstolsbehandling. Det är emellertid icke möjligt att statistiskt bedöma, i vad mån den under de senare åren inträdda ökningen i kriminalitetssiffrorna beror på nyssnämnda förhållande.

I tablan å nästa sida ingå till jämförelse med förut anförda svenska siffror uppgifter om antalet förskingrings- och trolöshetsbrott sakfälda personer i Finland, Norge och England, på 1 million av medelfolkmängden i resp. länder och under resp. år.

I Finland utmärktes åren före världskriget av en fortgående ökning i brottsligheten över huvud taget. Den under världskriget till en början inträdda starka minskningen härutinnan gällde i regel icke de s. k. grövre brotten. I fråga om förskingrings- och trolöshetsbrotten äro siffrorna synnerligen ojämna. Minimum inträdde år 1918 och maximum påföljande år. Under tiden för det röda upproret förstnämnda år voro de allmänna domstolarna förhindrade att fungera i vissa delar av landet, vilket förklarar sänk-

ningen detta år. Efter den abnormalt stegringen i siffrorna år 1919 vidtog åter en avsevärd sänkning i desamma under åren 1920—1923. Under de senaste åren ligga brottslighetstalen, ehuru en tendens till höjning inträtt, lägre än under åren före kristiden och äro även lägre än de svenska.

Antal sakfällda personer på 1 million av medelfolkmängden.

År	Finland ¹⁾	Norge ²⁾	England ³⁾	År	Finland	Norge	England
1911	68.9	67.9	35.6	1919	109.9	70.7	11.1
1912	91.7	49.9	37.8	1920	102.8	53.9	12.9
1913	72.8	53.1	39.6	1921	90.4	51.3	18.4
1914	77.5	61.9	31.4	1922	67.0	78.8	21.6
1915	82.0	66.5	25.3	1923	51.0	82.2	24.6
1916	63.7	67.8	22.3	1924	54.2	94.4	23.6
1917	65.4	73.7	24.8	1925	57.5		27.2
1918	50.9	75.3	14.7	1926	64.1		26.2

I Norge stego brottslighetssiffrorna under kristiden oavbrutet, tills kulmen nåddes år 1918. Det är uppenbart, att desamma under dessa år lågo avsevärt högre än de svenska. Liksom i Sverige inträdde under de påföljande åren en sänkning i brottsfrekvensen, vilken i Norge var ganska kraftig, men snart återigen övergick i en höjning (fr. o. m. år 1922). Denna synes dock icke vara så kraftig som den svenska, ehuru det är svårt att bestämt yttra sig härom, då siffror ännu icke föreligga för senare år än 1924.

I England sjönko brottslighetssiffrorna över huvud taget ned till ett minimum under krigsåren, då en stor del av den vuxna manliga befolkningen var frånvarande från hem-

1) Brottl enl. 29 kap. 1 §, 38 kap. 1, 2 och 4 §§ samt 40 kap. 7 § i finska strafflagen.

2) Förbrytelser enl. 255 och 275 §§ i norska strafflagen.

3) »Embezzlement and fraudulent conversion by agents, trustees, directors etc.» — Härei ingår dels antalet sakfällda personer (»convicted»), dels det antal personer, som vid »courts of summary jurisdiction» tilltalats och även förklarats skyldiga till brott, men det oaktat icke ådömts straff (»charge proved without conviction» jäml. »Probation of offenders act» av år 1907).

landet i aktiv krigstjänst på kontinenten. Även i fråga om förskingrings- och trolöshetsbrotten sjönko brottslighetssiffrorna i England avsevärt under dessa år (t. o. m. år 1919). Därefter vidtog åter en höjning, särskilt i fråga om antalet för polisen anmälda dylika brott, vilken höjning i regel fortgick under de följande åren. I fråga om antalet personer, som över huvud taget befunnits skyldiga till förskingrings- och trolöshetsbrott, ligga siffrorna under de senaste åren, det oaktat, lägre än under åren före kriget. Situationen synes sålunda härutinnan vara betydligt gynnsammare än i Sverige.

I fråga om förskingrings- och trolöshetsbrotten var Sveriges ställning i jämförelse med nyssnämnda länder — åtminstone före kristiden — synnerligen gynnsam. Men efter kristiden har en avsevärd förändring till det sämre härutinnan inträtt. Medan i fråga om här avhandlade brott brottslighetstalen under de senaste åren i Finland och England äro lägre än före kriget, äro de i Norge och än mera i Sverige högre. Tendensen till stegring i brottslighetstalen under de senaste åren synes i Sverige tyvärr vara avgjort kraftigare än i de övriga länderna, som här behandlats, och detta trots den numera inträdda stabiliseringen i det ekonomiska läget i Sverige. Om man gör en jämförelse med t. ex. tjuvnadsbrotten, blir detta förhållande än mera i ögonen fallande. I fråga om sistnämnda brott äro nämligen talen i Sverige efter kristidsåren t. o. m. lägre än före nämnda år.

II. Specialundersökning rörande förskingrings- och trolöshetsbrotten och genom dessa brott avhända värden i Sverige under åren 1921—1927.

I det följande lämnas en redogörelse för resultatet av en av statistiska centralbyrån företagen specialundersökning rörande förskingrings- och trolöshetsbrotten och genom dessa brott avhända värden i Sverige under åren 1921—1927. Undersökningen omfattar alla de personer, som i första instans under dessa år sakfällts för brott enl. S. L. 22 kap. 11 och 14 §§ samt 25 kap. 11 och 12 §§, oavsett om de

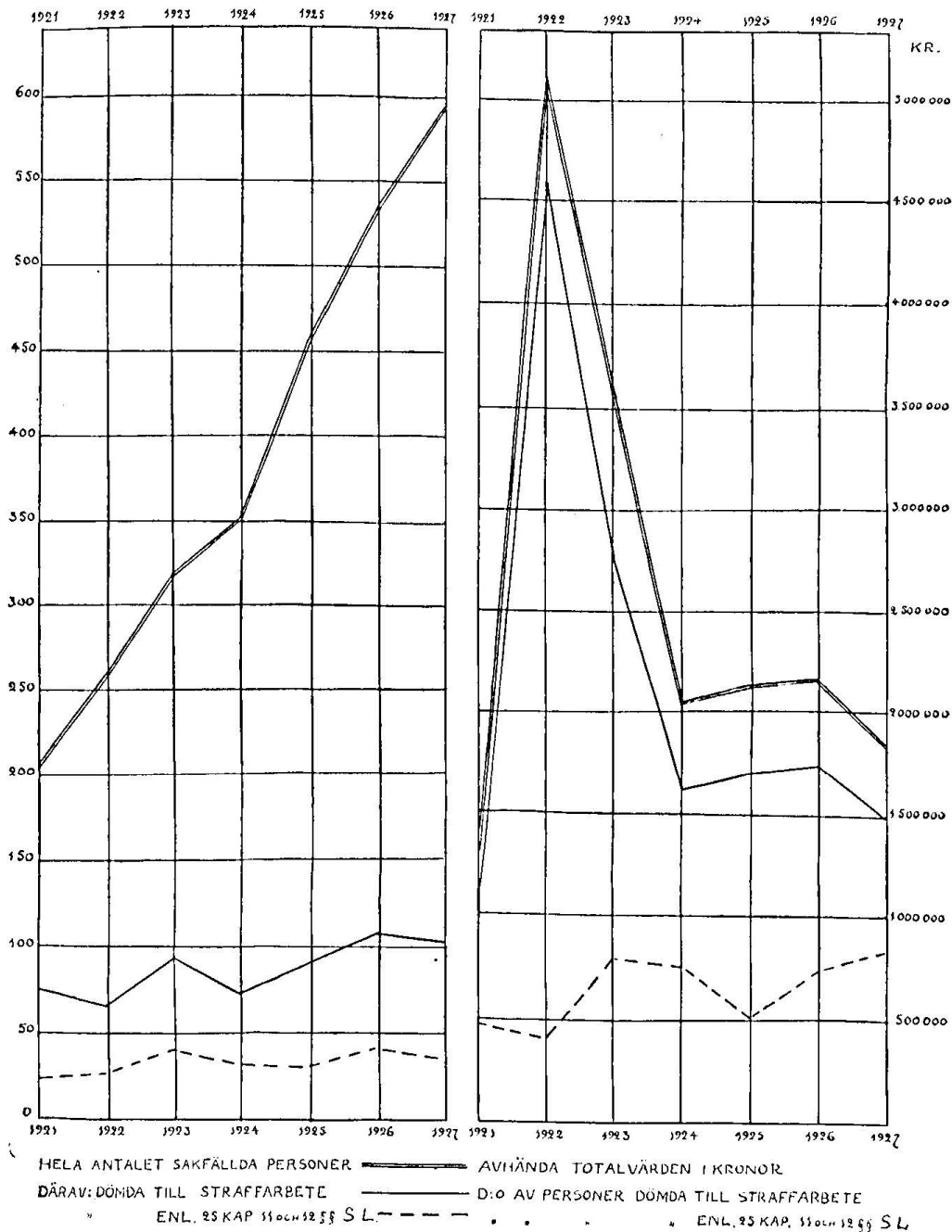
Diagram 2.

Antal för försäkrings- och trolöshetsbrott sakfällda personer samt genom dessa brott avhända värden i Sverige, åren 1921–1927.

Absoluta antalet.

Sakfällda personer.

Avhända värden.

samtidigt sakfällts jämväl för annat brott. Från häradsrätter, rådhusrätter, krigsrätter ävensom från kammarrätten och Svea hovrätt, vilka domstolar genom slutligt utslag i första instans avgjort mål angående dylika brott, hava å särskilt formulär (jfr bilaga sid. 44) införskaffats uppgifter rörande storleken av de värden, som nyssnämnda personer genom dessa brott rättsstridigt avhänt andra. De avhända värdena, såväl penningar som annat, hava å formuläret upptagits i sin ursprungliga storlek, i det att avdrag icke gjorts för belopp resp. värden, som sedermera ersatts. Om den dömda tidigare rannsakats vid annan domstol än den, som avkunnat det slutliga utslaget, och av förstnämnda domstol förklarats saker till brott av här åsyftat slag, har angivits sammanlagda beloppet av penningar resp. sammanlagda värdet av annan egendom, som avhänts genom samtliga de brott, för vilka straff ådömts i det slutliga utslaget. Därest straff i samma utslag ådömts för brott såväl enligt 22 som 25 kap. S. L., hava dock de värden, som avhänts genom brott enligt vardera av dessa kapitel, upptagits var för sig.

Resultatet av den företagna undersökningen framgår av diagram 2.

Antalet personer, som över huvud taget sakfällts för brott enligt S. L. 22 kap. 11 eller 14 §§, resp. de genom dessa brott rättsstridigt avhända värdena utgjorde under vart och ett av de sju åren 1921--27 de nedanstående:

År	Antal personer	Avhända värden, kronor
1921	185	862.129
1922	234	4.687.316
1923	282	2.743.994
1924	324	1.288.315
1925	431	1.630.780
1926	500	1.420.914
1927	564	1.024.330
Summa	2.520	13.657.778

Av nyssnämnda totalbelopp utgjordes 1.941.582 kr. eller 14.2 % av annat än penningar.

Antalet personer, som sakfällts för brott enligt S. L. 25 kap. 11 eller 12 §§, efter att ha överbevisats om att ha i tjänsten tillgripit och förskingrat värden (huvudsakligen stat eller kommun tillhöriga penningemedel), resp. de avhända värdena utgjorde under vart och ett av åren de nedanstående:

År	Antal personer	Avhända värden, kronor
1921	23	484.483
1922	27	409.553
1923	40	817.194
1924	32	764.641
1925	31	507.106
1926	42	735.602
1927	37	838.545
Summa	232¹⁾	4.557.124

Av nyssnämnda totalbelopp utgjordes 161.627 kr. eller endast 3.6 % av annat än penningar.

Om antalet sakfällda personer resp. avhända värden, fördelade i vissa grupper efter de ådömda straffens beskaffenhet, år 1921 var för sig sättes = 100, erhålles det resultat, som framgår av tablån å nästa sida.

I fråga om antalet för brott enligt S. L. 22:11 och 14 sakfällda personer har en oavbruten ökning ägt rum sedan år 1921, vilken ökning var kraftigare under åren fr. o. m. år 1925 än under de föregående åren; i fråga om motsvarande avhända värden var däremot i jämförelse med år 1921 ökningen kraftigast år 1922 och därefter kraftigast påföljande år eller åren närmast efter den ekonomiska krisen. De höga värdena, särskilt år 1922, återspegla prisnivån under högkonjunkturen flera år tidigare. Den inträdda stabiliseringen i det ekonomiska läget, med sjunkande indextal, torde ha bidragit till de jämförelsevis låga talen i fråga om de av-

¹⁾ Här ingår ett antal av 31 personer, som jämväl sakfällts för ör skingringsbrott enligt 22 kap. S. L.

hända värdena under de senaste åren, ehuru antalet sakfällda personer alltjämt steg.

I fråga om brotten enligt S. L. 25:11 och 12 voro talen för de sakfällda personerna under åren 1923, 1926 och 1927 och för de avhända värdena under samma år ävensom under år 1924 jämförelsevis höga.

År	För brott enl. S. L. 22:11 ^o .14 sakfällda personer dömda till				För brott enl. S. L. 25:11 ^o .12 sakfällda personer dömda till		
	straff- arbete	fängelse	böter	s:a sakfällda personer	straff- arbete	fäng. el. avsätn. allenast	s:a sakfällda personer
1921	100	100	100	100	100	100	100
1922	73	126	220	126	141	50	117
1923	108	142	251	152	200	100	174
1924	103	159	340	175	141	133	139
1925	117	230	440	233	147	100	135
1926	130	280	486	270	206	117	183
1927	135	312	577	305	171	133	161

Avhända värden, fördelade i motsvarande grupper.

1921	100	100	100	100	100	100	100
1922	621	266	236	544	86	47	85
1923	300	417	201	318	153	581	169
1924	132	220	175	149	155	230	158
1925	181	216	228	189	103	144	105
1926	152	209	230	165	151	165	152
1927	99	180	255	119	177	57	173

Anm. Antal sakfällda personer resp. avhända värden år 1921 = 100.

Beträffande de för förskingrings- eller trolöshetsbrott, i den mån de avse 22 kap. S. L., sakfällda personernas fördelning efter straffens beskaffenhet må anmärkas, att i jämförelse med år 1921 under de därpå följande åren antalet personer, som dömts till böter eller fängelse, över huvud taget ökats i betydligt högre grad än antalet personer, som dömts till straffarbete. Detta förhållande giver vid handen,

att antalet personer, som dömts för förskingring av mindre värden, under dessa år varit i stadig tillväxt (i många fall torde de s. k. avbetalningsköpen vara skulden härtill).

I medeltal för åren 1921--1927 utgjorde antalet för förskingrings- eller trolöshetsbrott över huvud taget sakfällda personer resp. de avhända totalvärdena ävensom de avhända värdena per sakfälld person, fördelade i grupper efter de ådömda straffens beskaffenhet, de nedanstående.

För brott enl. S. L. 22:11 %11 sakfällda personer dömda till				För brott enl. S. L. 25:11 %12 sakfällda personer dömda till		
straff- arbete	fängelse	böter	s:a sakfällda personer	straff- arbete	fäng. el. avsätn. allenastr	s:a sakfällda personer
66	173	121	360	27	6	33

Avhända totalvärden, fördelade i motsvarande grupper, i kronor,

1530841	366645	53625	1951111	617873	33145	651018
---------	--------	-------	---------	--------	-------	--------

Avhända värden per sakfälld person, fördelade i motsvarande grupper, i kronor,

23194	2119	443	5420	22884	5524	19728
-------	------	-----	------	-------	------	-------

Medan de avhända värdena på varje för förskingrings- eller trolöshetsbrott enligt 22 kap. S. L. dömd person endast uppgingo till 5.420 kr. (för de till straffarbete dömda däremot till ej mindre än 23.194 kr.), voro motsvarande värden på varje för förskingringsbrott enligt 25 kap. S. L. dömd person 19.728 kr. (för de till straffarbete dömda 22.884 kr.). Det jämförelsevis låga värdet för de personer, som över huvud taget dömts för brott enligt förstnämnda kapitel i strafflagen, beror på den omständigheten, att det övervägande antalet av dessa personer dömts till fängelse eller böter, för vilka de avhända värdena per sakfälld person endast utgjorde

2.119 resp. 443 kr. Av de personer, som dömts för brott enligt 25 kap., hade däremot det övervägande antalet ådömts straffarbete. För dem, som dömts enligt samma kapitel, men icke ådömts straffarbete, utgjorde de avhända värdena per sakfälld person 5.524 kronor.

De sakfällda personerna ha fördelats i olika yrkesgrupper och socialklasser efter samma principer som i den svenska officiella kriminalstatistiken. Samtliga för förskingrings- och trolöshetsbrott sakfällda personer fördelade sig under de sju åren på de tre huvudgrupper av yrkesutövare, som ansetts motsvara den högre klassen, medelklassen och kroppsarbetarnas klass, på följande sätt:

Sakfällda personer, tillhörande

År	den högra klassen (= grupp I)		medelklassen (= grupp II)		kroppsarbetarnas klass (= grupp III)	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%
1921	82	39.6	48	23.2	77	37.2
1922	97	37.3	65	25.0	98	37.7
1923	110	34.6	95	29.9	113	35.5
1924	113	32.1	102	29.1	136	38.8
1925	165	36.1	119	26.0	178	37.9
1926	185	34.6	141	26.4	208	39.0
1927	173	29.1	185	31.2	236	39.7

Alla tre grupperna visa, absolut taget, oavbruten ökning (utom den första år 1927). Anmärkningsvärd är sänkningen av procenttalet för den första gruppen (utom år 1925).

Bland de personer, som under de sju åren dömts enligt 25 kap. S. L., märkas 25 fjärdingsmän, 17 poststationsföreståndare, 17 brevbärare, 16 landsfiskaler, 14 postexpeditörer, 11 kontorsbiträden, 8 exekutionsbetjänter och 7 stationsskrivare. I fråga om ett ej obetydligt antal (mera än ett tjugotal) av de för brott enligt samma lagrum sakfällda personerna uppgives i utdragen ur straffregistret, all desamma förskingrat kommunala medel, vilka de omhänderthaft i egenskap av innehavare av kommunala förtroende-

uppdrag (såsom ordförande i kommunalnämnd eller municipalnämnd, fattigvårdsstyrelse eller vägstyrelse eller kassaförvaltare hos skolråd o. dyl.).

I tab. A å nästa sida har en sammanställning gjorts av dels hela antalet personer, som dömts för förskingrings- eller trolöshetsbrott (enl. S. L. 22:11 och 14 samt 25:11 och 12) under åren 1921—1927, dels även de genom dessa brott avhända totala värdena, varvid en uppdelning verkställdts efter de olika slag av domstolar i första instans, där de slutliga utslagen meddelats, ävensom efter vissa domstolsområden.

Hela antalet personer, som sakfällts för brott av här ifrågavarande slag under de sju åren, utgjorde enl. nyssnämnda tabell 2.721, vilka överbevisats om att ha rättsstridigt avhänt andra personer värden, uppskattade till 18.2 millioner kronor eller 6.694 kronor per sakfälld person.

Under åren 1921—1927 har dessutom konstaterats ett antal förskingringar av större omfattning, vilka icke kunnat leda till åtal inför domstol. Detta kan bl. a. ha berott på att gärningsmannen avlidit, innan förskingringen uppläckt, eller därpå, att han lyckats avvika till obekant ort och sedan icke kunnat anträffas. Enligt uppgifter, hämtade ur pressen, skulle de här avsedda fallen inalles angå 24 personer, vilka uppgivas hava förskingrat ett sammanlagt värde av 3.1 millioner kronor (av nämnda antal äro 16 avlidna personer, på vilka komma förskingrade värden av 2.4 millioner kronor). Om detta antal personer och däremot svarande förskingrade värden läggas till förutnämnda antal sakfällda personer resp. avhända värden, erhålles för de år, varom här är fråga, ett totalantal av 2.745 personer, vilka begått förskingrings- eller trolöshetsbrott, och ett förskingrat totalvärde av 21.3 millioner kronor eller 7.766 kronor per person.

Tab. A. För förskingrings- och trolöshetsbrott i första instans sakfällda personer i Sverige, åren 1921—1927.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Sakfällda personer och avhända värden, fördelade efter domstolar och områden, år																
Domstolar och områden	1921		1922		1923		1924		1925		1926		1927		Summa 1921—1927	
	Ant. pers.	Värden, kr.	Ant. pers.	Värden, kr.	Ant. pers.	Värden, kr.	Ant. pers.	Värden, kr.	Ant. pers.	Värden, kr.	Ant. pers.	Värden, kr.	Ant. pers.	Värden, kr.	Ant. pers.	Värden, kr.
<i>Härads- och Rådhusrätter</i>																
Svea hovrätts område	fHr 41	187143	69	603096	77	506062	76	343023	91	379301	101	590607	106	635760	561	3244992
	rRr 75	255097	88	3564530	90	1450685	114	291363	155	571660	200	535588	270	575044	992	7243967
därför: Stockholms stad	Rr 48	156015	53	768351	46	1265458	70	215385	96	260179	144	342754	193	516820	650	3524962
Svealand och Gotland	fHr 26	97378	40	387580	39	388631	31	95666	40	208606	54	472614	53	452348	283	2102823
	rRr 13	27052	17	45113	28	123990	31	30619	38	288322	35	103588	46	25120	208	643804
Norrland	fHr 15	89765	29	215516	38	117431	45	247357	51	170695	47	117993	53	183412	278	1142169
	rRr 14	72030	18	2751066	16	61237	13	45359	21	23159	21	89246	31	33104	134	3075201
Göta hovrätts område	fHr 14	24189	19	55708	40	192634	25	50508	38	280370	47	85357	44	87171	227	775937
	rRr 43	413843	34	519675	55	762744	76	1136494	96	195232	104	488731	88	367785	496	3884504
Hovrättens över Skåne och Blekinge område	fHr 8	103938	17	207576	11	317467	16	72466	21	152569	33	255023	26	111070	132	1220109
	rRr 14	57899	24	113910	27	212436	36	81766	43	357860	34	108067	53	81357	231	1013295
Summa	fHr 63	315270	105	866380	128	1016163	117	465997	150	812240	181	930987	176	834001	920	5241038
	rRr 132	726839	146	4198115	172	2425865	226	1509623	294	1124752	338	1132386	411	1024186	1719	12141766
<i>Krigsrätter</i>	8	5899	4	639	8	892	5	594	8	1610	9	2018	7	4688	49	16340
<i>Kammarrätten</i>	4	298604	5	31735	9	106806	3	76742	4	147572	6	91125	—	—	31	752584
<i>Svea hovrätt</i>	—	—	—	—	1	11462	—	—	1	51712	—	—	—	—	2	63174
Samtliga domstolar	207	1346612	260	5096869	318	3561188	351	2052956	457	2137886	534	2156516	594	1862875	2721	18214902

1) De 31 personer, som sakfällts för brott dels enl. 22 kap., dels även enl. 23 kap. S. L., ha här ovan räknats endast en gång.

BILAGA.

Missiv och formulär för den statistiska undersökningen, som verkställdes av statistiska centralbyrån.

I och för en statistisk utredning ang. förskingrings- och trolöshetsbrotten (brott enligt S. L. 22:11 och 14 samt 25:11 och 12) under åren 1921--1927 får statistiska centralbyrån anhålla, att uppgifter benäget måtte meddelas å denna blankett dels rörande storleken av de värden, beträffande vilka, enligt vad som fastställts i nedannämnda utslag meddelade utslag, rättsstridig avhändelse genom dylikt brott ägt rum, dels även, i förekommande fall, rörande den dömdes yrke.

1	2	3	4	5	6	7
Utslagets dag	nr i dom-bok ell. § i prot.	Den dömdes yrke	Ansvar ådömts enligt	Ådömda straff	Avhända värden penningar, kr. annat, kr.	

Anvisningar.

Kol. 6 och 7. Här torde angivas dels i kol. 6 sammanlagda beloppet av penningar, dels i kol. 7 sammanlagda värdet av annan egendom, som personen i fråga enligt utslaget genom brott av ovannämnda art avhänt annan. Vid ifyllande av dessa kol. skall avdrag icke göras för belopp resp. värden, som ersatts. -- Om den dömda rannsakats vid annan domstol och av denna förklarats saker till brott av här åsyftat slag, angives sammanlagda beloppet av penningar resp. sammanlagda värdet av annan egendom, som avhänts genom samtliga de brott, för vilka straff ådömts. -- Därest straff i samma utslag ådömts för brott såväl enligt 22 som 25 kap. S. L., upptagas dock de värden, som avhänts genom brott enligt vardera av dessa kap. var för sig.